

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. P.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **P., a.s.** IČO: X., so sídlom v B., o **náhradu škody z pracovného úrazu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 15 C 88/1999, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 16. októbra 2008, sp. zn. 9 Co 450/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III (ďalej iba „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 4. júla 2007, č.k. 15 C 88/99-248, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že jeho úraz zo dňa 4.11.1998 je pracovným úrazom a z tohto titulu aj uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu odškodné vo výške 353.964,- Sk (11.749,45 €) spolu so 17,6 % úrokom z omeškania za obdobie od 5.11.1998 do zaplatenia. Súd konanie v časti o zaplatenie 665,30 Sk (22,08 €) z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil a zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 3.000,- Sk (99,58 €) a na účet Okresného súdu Bratislava III náhradu trov štátu vo výške 22.800,- Sk (756,82 €), všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobcom popísaným úrazovým dejom z 4.11.1998 a jeho poškodením zdravia. Úraz, ku ktorému došlo v tento inkriminovaný deň, nemožno preto považovať za úraz pracovný. Keďže žalobca odvodzoval dôvodnosť uplatňovaných peňažných nárokov práve od otázky posúdenia charakteru úrazu, zamietnutie základného

nároku (o určenie, či sa jedná o pracovný úraz) musí nevyhnutne viesť aj k zamietnutiu nároku na náhradu škody z titulu pracovného úrazu.

Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) rozsudkom z 16. októbra 2008, sp. zn. 9 Co 450/07, na odvolanie žalobcu potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti zastavenia konania, zamietnutia návrhu a náhrady trov konania, zmenil rozsudok v časti náhrady trov konania štátu tak, že určil, že štát nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi okresného súdu, že neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti zamestnávateľa – žalovaného za škodu (nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi úrazovým dejom z 4.11.1998 a poškodením zdravia žalobcu) a žalobca v rámci odvolacieho konania neuviedol a nepredložil žiadne iné nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by uvedený záver sponchybnovali. Zmeňujúci výrok o náhrade trov konania štátu odvolací súd odôvodnil tým, že žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, z dôvodu ktorého nie sú splnené predpoklady na uloženie povinnosti zaplatiť ich štátu v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p.

Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca (ďalej iba „dovolateľ“), pričom namietal, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd nezohľadnil žalobcom uvádzané skutočnosti (napr. príčiny a dôvody vzniku úrazu, zdravotný stav žalobcu pred nástupom do zamestnania, dôvody vzniku jeho invalidity a pod.), pričom neprihliadol ani na to, že žalovaný porušil viacero povinností vyplývajúcich mu z ustanovení Zákonníka práce, najmä v súvislosti s ochranou zamestnancov pri práci.

Okresný súd výzvou z 21. júla 2009 (č.l. 336) vyzval dovolateľa, aby v súdom stanovenej lehote oznámil meno advokáta, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať a súčasne založil do súdneho spisu jeho plnomocenstvo. Na predmetnú výzvu reagoval dovolateľ podaním z 30. júla 2009 (č.l. 337), v ktorom uviedol, že súčasne s podaním dovolania podal aj žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p. a čaká na jeho ustanovenie.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žiadosťou, ktorá bola Okresnému súdu Bratislava III doručená 20. októbra 2008, t.j. ešte pred podaním mimoriadneho opravného prostriedku, žalobca požiadal súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov odvolávajúc sa na uznesenie okresného súdu z 18. júna 2003 (č.l. 75), ktorým mu súd ustanovil

kvalifikovaného zástupcu pre konanie o veci (toto uznesenie bolo Okresným súdom Bratislava III zrušené uznesením z 16.6.2004 na č.l. 93 – pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) a na nezmenené sociálne a majetkové pomery. Vzhľadom na to, že žalobca nereagoval na výzvu súdu ohľadne preukázania svojich súčasných príjmov (č.l. 310), okresný súd uznesením z 5. januára 2009, č.k. 15 C 88/99-316, zamietol jeho žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2009, sp. zn. 12 Co 73/2009, dňa 30. apríla 2009.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom môže spravidla pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Zákonné ustanovenie § 241 ods. 1 O.s.p. vyžaduje v konaní pred dovolacím súdom povinné zastúpenie dovolateľa kvalifikovaným zástupcom. Ide o ustanovenie kogentnej povahy, ktoré nepripúšťa výnimky. Skutočnosť, že dovolateľ, ktorý nemá sám právnické vzdelanie, nie je zastúpený advokátom, je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania a dovolateľ ho môže odstrániť tým, že si pre dovolacie konanie zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Rovnako môže dovolateľ požiadať súd o jeho ustanovenie. Ak tak neurobí, a to ani na výzvu súdu, s poučením o následkoch tejto nečinnosti, príp. účastníkovi súd na jeho žiadosť kvalifikovaného zástupcu neustanoví, súd konanie o jeho dovolaní pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Dovolateľ v prejednávanej veci nepreukázal, že má právnické vzdelanie a jeho žiadosti o ustanovenie kvalifikovaného zástupcu pre dovolacie konanie nebolo vyhovené. Napriek poučeniu, že v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom a vedomosti

o právoplatnom rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o jeho ustanovenie pre toto konanie, dovolateľ nezaložil do súdneho spisu plnomocenstvo preukazujúce splnenie podmienky povinného zastúpenia. Keďže dovolateľ neodstránil nedostatok podmienky obligatórneho zastúpenia, ktorej absencia bráni súdu ďalej vo veci konať, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalobcu podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a § 241 ods. 1 O.s.p. zastavil. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 a § 243c O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: